

INN I VÅR HAGE

Du kan ikke se hagedesigner Darren Saines' hage fra utsiden. Derfor inviterte vi oss selv inn.

TEKST OG FOTO: NIKLAS HART

Hagedesigneren har skapt en hage med flere soner. Fra huset er det bare få skritt ut til der de kan ta en forfriskende dukkert i det rommelige bassenget. Plantekassene inntil muren skaper små, intime rom langs bassengkanten.

Treplattingen ligger ett trinn høyere enn steinhellene, og bidrar til å definere uterommets ulike soner. En spesialbygget plantekasse skaper et naturlig skille mellom basseng, uteplass og plen. Her er det blant annet Hjørtesumak, prydgress, rød solhatt og sibirris.

Naturen gjør ikke ting halv-hjertet, og det bør ikke vi heller gjøre, sier Darren Saines.

For det meste har han laget hage for andre, men i det siste har han også holdt på med sin egen. Selv om det aller meste er i orden nå, er det alltid noe som kan stelles med. I det ene øyeblikket er han bortpå dverg-furua med en hekksaks, i det neste er det frem med spaden for å flytte på en staude. Det lange gresset inntil plantekassene står langt bak i køen.

– En hage er som en internettside, den blir aldri ferdig. Men det er ok. Man skal kunne slappe av i en hage også.

Det har det vært lite av i det siste. Og det synes.

Vi kommer inn i hagen gjennom en passasje som går mellom hovedhus og studio. Uterommet er avgrenset av pergola, hus og studio på den ene siden, mur og halvwill natur på den andre.

Egentlig gir det mer mening å snakke om uterom i flertall. Her finner vi spiseplass, lounge, basseng, plen, enda en spiseplass.

– Store hager er mye lettere enn små. Men når man har store arealer, som her, gjelder det å ikke få det til å se så stort ut. Du må lage soner. Zone it! Hvis ikke blir det ikke noe hyggelig.

Saines' soner er tydelig avgrenset fra hverandre. Grensene kan markeres av et nytt material, et strategisk plassert tre, eller en nivåforskjell. Uansett størrelsen på hagen finnes det et prinsipp som synes ufravikelig:

– Du må sørge for at øyet finner noe å fokusere på. Det må skje noe slik at du ikke blir ferdig med å gjøre oppdagelser. Da holder det ikke med gress mot hekk. Det blir du fort ferdig med. Derfor må det være en viss variasjon, og utsynet fra den ene siden bør være forskjellig fra den andre.

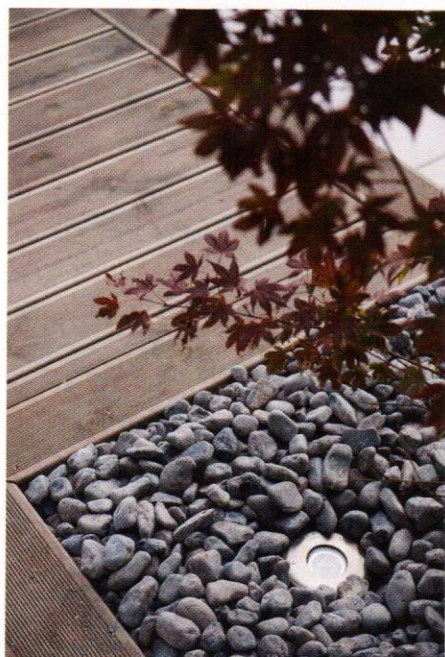
I en vanlig norsk hage finnes omkring tyve arter, tipper Saines, mens her ►

Langbordet er plassert ved inngangen til hagen. Bak sees en rikholdig plantekasse som skjuler passasjen ut til oppkjørselen.

En buet murvegg skjerner bassenget og hagen for øvrig fra innsyn fra naboene. Muren går omtrent opp til øyehøyde, og trappes gradvis ned.

En del busker og trær er opplyste om kvelden. Det gir fine blikkfang selv når mørket faller på.

Kassene er beplantet med høye og lavere vekster, her er Acer palmatum 'Garnet' og Lavandula angustifolia. Bunnen er dekket med duk og elvestein.

vokser det omkring 300, kanskje 400 ulike planter. I tillegg kommer det som måtte finnes av ugress. Mangfoldet er i orden hos hagedesigneren.

Kan det likevel bli for mye?

– Man kan ikke få alle ønsker oppfylt, og en hage skal jo heller ikke være et tivoli. Derfor må en begrense seg. Det gjør du ved å tenke over hva som er viktigst, så velger du. Og vraker.

Selv med en hage på over et mål, må også Darren Saines velge bort en gang iblant.

– Det er ikke bare meg som har ønsker, jeg har jo kone og barn, og de vil andre ting enn meg. Jeg ville helst ha fiskedam, men barna ønsket et basseng.

Den kampen tapte han. Nå står slaget om trampoline, en velkjent problematikk i norske småhusstrøk.

– En trampoline skal ikke inn hit, erklærer Darren.

– Ikke på denne siden av huset, i hvert fall. ■